

(Koi)³

X juubel

Dumbledore avas juubeliürituse auru ja tossuga

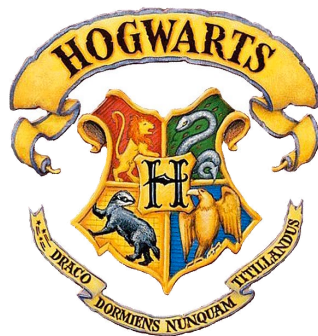
TEKST KRISTI LUHA

FOTOD ANDREAS RAUKAS

Keeagi lasi pimeduse printsi aulasse. Jutt ei vaikinud. Kõik sosistasid. Taustaks kõlas Harry Potteri tunnusmeloodia ning suurel ekraanil säras Hogwarts'i logo. Tagauksest saabus habemega mees, käes taskulamp. Jah, suursugune Dumbledore

oli ennast Hugo Treffneri Gümnaasiumisse ilmutanud. Kõlas tugev ja vali hää ning võluritest õpilased sulgesid oma häälepaelad. Avapauk oli KoKoKole antud. Särava kuldpeekri sees olid peidus kolme kooli nimed. Koolid, mis pidid terve pika päeva

jooksul üksteisega mõõtu võtma. Tallinna 21. kool, Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasium ning Hugo Treffneri Gümnaasiumil oli see suur au osutada valituks. Suitsev, aurav ning jäätunud peeker oli teinud õiged valikud. Juubelipidu võis võlurikoolis alata!

Tublid võlurid: Ronald Weasley, Harry Potter ja Hermione Granger.

Midagi normaalset: Hoolimata sellest, et KoKoKo on juba lapsekingadest väljas, arenemisruumi veel jagub.

Noor juubilar, ikka edasi!

TEKST LISETE VELT

FOTO FLICKR

Ühel ilusal päeval otustavad kolm kooli Eestimaa erinevatest paikadest oma jõud ühendada ning unustamatuid kohtumistunde veeta. Oma muljeid ja tulevikuplaane avaldavad igipõlised koordinaatorid Epp Pavelts, Maarika Paun ja Toomas Jürenstein.

„Iga algus on raske,“ ütles Maarika Paun kindlameelselt. Nii möödus ka kõige esimene koosolemine suurel katse-eksituse meetodil. Liigne akadeemilisus, konkurents, korralduslikud arusaamatused. Selline on esimese kolme kooli kohtumise lapsekinga-

Kui koolis ollakse elevil enne KoKod, siis traditsioon peab jätkuma.

des kohtumine, mille juurde kuuluvad ka meelde jääv hokiturniir, õpetajate ühine õhtupoolik, esimene ajaleht ja ainevõistlused.

Täna on mured murtud ning õige teeots üles leitud. On aega mõtiskleda olnu üle ning luua plaane tulevikuks. Aastate jooksul on käsitletud palju erinevaid aastakümneid ja teemasid, nähtud üllatusi, kuulatud loenguid ja soetatud suuri suuri sõprussuhteid. Kuid teha on veel palju. Toomas Jürensteinide idee koostada igas koolis uurimistöö korraldatud KoKoKo'de kohta kannab igati vilja. Ka kolme kooli hümn on veel loomata. „Kui koolis ollakse elevil enne KoKod, siis traditsioon peab jätkuma,“ ütleb Maarika Paun.

Väärrikad õpetajad

TEKST ELIISA ÜLEVAIN

Sündmuste kulgemise vahepeal otsisin üles KoKoKo veterane ja küsisin kõigilt viis küsimust, mis oleksid päevakohased. Küsimuste ohvriteks sattusid 21. Kooli kehalise õpetaja Indrek Vahtra, Trefneri huvijuht Uve Saar ja Sütevaka huvijuht Heidi Taal.

	Indrek Vahtra	Uve Saar	Heidi Taal
Mis on Tartu Vaim?	Tartu Vaim on midagi hoo-mamatut. Üsna ainulaadne elukas, justnagu prohvet Muhamed, keda kujutada ei tohi, kuid me ometi teame, et ta on olemas.	Ma arvan, et see on tõmme ühe koha poole, mis geograafiliselt asub Emajõe kaldal.	Tartu Vaim on see, miks Tartus on nii mõnus olla ja siia tulla. Kahjuks satun liiga harva.
Mitu aastat olete KoKoKoga tegelenud? Millised on läbi aegade põnevaimad KoKoKo teemad olnud?	Tegelenud olen algusest peale ja varemgi. Mäletan hästi esimest koosolekut Pärnus, kus sai koos maha istutud ja ideid genereeritud. Kõige tähtsam teema on suhtlus ehk põhjus, miks see üritus on korraldatud. Mõnes mõttes on tore, et tuumik on säilinud, läbi aastate on direktorid ja eestvedajad samad.	Kõik aastad, selle aasta teema on kõige põnevam.	Tänavu on neljas aasta. Meelde jääb oli eelmise aasta 60-ndad 21.koolis ja tänane teema on ka meeleolukas.
Mitut Harry Potteri raamatut-filmi olete lugenud-näinud?	Olen näinud kõiki filme peale viimase, kuid raamatuid pole aega olnud lugeda.	Olen näinud kõiki filme, raamatuid lugenud ei ole.	Lugenud olen kolme osa ja näinud nelja filmi.
Mis on Teie jaoks täna-se päeva meeldejäävaim sündmus?	No eks ikka avamine: Sütevaka direktori kõne ja Uve osatäitmine.	Seda ei saa öelda, kuna kohtumine ei ole veel lõppenud.	Meeldisid väga ingliskeelsed filmide dubleeringud.
Kas Te jalgpalli vaatate? Mis tulemusi ennustate?	Jah, kindlasti vaatan. Raske on ennustada. Kardame halvimat, loodame parimat. Aga kodus peksa saada ei tahaks. Viik tuleb ikka ära.	Muidugi vaatan. Tulemus jääb 2:1 Eesti kasuks.	Täna-st mängu vaatan kindlasti ja loodan ikka Eestile võitu.

Mälumäng

30 aktuaalset ja harivat küsimust
professionaalne korraldus
meeleolukad läbiviijad
võistlushimulised osavõtjad

Tublid võlurid: Hermione Granger, Ronald Weasley ja Harry Potter.

Venekeelne Potter

TEKST IRENA ARSLANOVA

10. KoKoKo. Vene keele õpetajate Olga ja Ljubov Titova käe all toimus vene keele ainevõistlus, kuhu oli ennast kohale toimetanud 9 andekat õpilast, silmis ärevus ja tung oma vene keele ja Harry Potter teadmisi jagada ning maksma panna. Võistluse esimene osa oli 32 ülesandest koosnev küsimustik ning teise osa tarbeks lasti meile 3-minutist katkendit Harry Potteri esimesest filmist. Pidime mõtlema uue venekeelse teksti ning selle filmile peale rääkima. Uuris, mida arvab sellest kõigest Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasiumi õpilane Janeli Normet ja tema kindel vastus oli: „Sdorovo, otšen sdorovo!“

Kesköö tort

TEKST ELIISA ÜLEVAIN

Juubilarist KoKoKo'd tervitati südaööl uhke tordi ja võimsa sünnipäevalauluga – dirigendiks auväärne Dumbledore. Nagu avamisel ennustati, paljud ei elanud päeva üle – maiustamise ajaks olid alles silma järgi vaadates umbes pooled. Laulda saime ka regilaulu.

Kellele paned panuse Eesti- Iirimaa mängul?

TEKST MARGARET KOORD

Jan Teevet (HTG)

Panen panuse sellele, et Eesti saab 3 punast kaarti, Iirimaa saab suisa 4 punast kaarti, kohtunik viiakse väljakult ära kanderaamil ja Toomas Hendrik Ilves lööb penaltist võiduvärava.

Jakob Koppel (PSHG)

Ma ootan tänast mängu väga, sest see töötab tulla äärmiselt pingeline. Ma olen täiesti kindel, et täna võidab Eesti. Mäng lõpeb arvatavasti skooriga 1-1.

Peep Põdder (T2IK)

Millegipärast arvan, et tuleb viik. Loomulikult sooviksin, et Eesti võidaks selle kohtumise, kuid usun, et seda ei juhtu.

Ebapädev võlur: Rahvas ei mõista ministeeriumi otsuseid.

„Eestlane tegi söödu, punane kaart!”

TEKST KAROLIINA KULL

11.11.11 on nüüd igaveseks sööbinud iga vähegi spordihuvilise ja patriootliku eestlase hinge. See jääb meile kõigile meelde kui päev, mil Eesti jalgpallikoondis pidas oma ajaloolise ja väga tulise kohtumise Iirimaaaga Euroopa meistrivõistluste valikturniiri play-off'is. Aga et nüüd kõik ausalt ära rääkida, pean ma alustama algusest.

Juba kell 21. 27 oli Tartu Hugo Treffneri Gümnaasiumi auditooriumisse kogunenud hulganisti spordihuvilisi noori, kellest nii mõnigi oli oma välimusega rohkem vaeva näinud kui tavapärase teksapüks ja pusa. Sinimustvalged trikoloorid olid nägudele võõbatud ning pasunad kodust kaasa võetud. Auditooriumis valitses elevus, mis rahva kogunemisega aina suurenes. Hümni üürgas iga ruumis viibiv õpilane püsti seistes valjul häälel kaasa ning eestlaste lahti löödud palli saateks kõlasid rõõmuhõiked. Peagi need aga vaibusid, kuna juba 13. minutil ilutses tänu Keith Andrewsile tablool seis 1:0 iirlaste kasuks. Sellest hetkest algas Eesti poiste jaoks tõeline ristiretk ja vastaseks polnud mitte ainult iirlased, vaid käepikenduseks võiks lu-

geda ka üht ungari verd meest, kes kandis kohtumises vilistaja rolli. Mängupilt muutus aina hullemaks: 35. minutil lahkus platisilt kahe kollase kaardiga Andrei Stepanov, millele järgnes teisel poolajal 3 väravat, millest üks oli penalti ning 77. minutil jäi Eesti koondis mängima kõigest üheksa inimesega, kuna ka kapten Raio Piiroja oli sunnitud kahe kollase kaardi tõttu riietusruumi suunduma. Arvan, et auditooriumis oli peale minu veel nii mõnigi inimene, kes mõistis, et väikesi rohelisi härjapõlvlasti poputas Ungari kohtunik Viktor Kassai rohkem kui põliseid Eesti poisse. Statistika räägib enda eest: eestlastel 2 punast kaarti, lisaks veel arvukalt kollaseid ning tagatipuks veel iirlaste kasuks antud penalti. Seevastu ei saanud rohelised

poised mängu jooksul ühtegi kollast kaarti. Kus olid kohtuniku silmad? Kas see oli tõesti õiglane otsus? Neli korda lasi Sergei Pareiko vastase palli enda selja taha ning kahel korral oli see tingitud kohtuniku liigest vilistamisest. Viktor Kassai jättis äärmiselt ebaprofessionaalse ning algaja kohtuniku mulje,

“

Väljakul ringi galopeerides jättis ta „märkamata” nii mõnegi vea.

kui närviliselt iga eestlaste riivamise peale vilet tõrtsutas ning väljakul ringi galopeerides jättis „märkamata” nii mõnegi härjapõlvlastearmee vea. Suurest ebaõiglusest Eesti poiste vastu on Facebookis vihaste fännide poolt juba loodud isegi lehekülge „Vihkame Viktor Kassaid”. Tsiteerin eelkõneletud lehekülge: „Eestlane tegi söödu, PUNANE KAART!”

Mängu lõppedes oli auditooriumi pingeline ja elevil õhkkond asendunud pettumuse, masenduse ja isegi mõnel juhul vihaga. Muidu nõnda taltsad ja vagad KoKoKo õpilased väljendasid oma pettumust emotsionaalsete žestidega ning sõnadega, mida siinkohal korrata ei sooviks. Eks see jääb iga inimese enda otsustada, kas lugupeetud Viktor Kassai vilistas kohtumist õiglaselt või mitte. Loodame, et tulevikus võtab Härra Kassai oma kaardipaki taskust välja vaid siis, kui selleks põhjust, mitte ei lehvita punaseid kaardikesi randoomselt iga mängija nina all. Kuid pea püsti, kallid eestlased, ükskord võidame me niikuinii!

Pädev võlur: Meie oma kitu hullutas püüdjaid ja jooksis 150 punkti taskus.

Tuhisedes läbi võimla... luudade seljas!

TEKST ELIISA ÜLEVAIN

Mis muu saaks olla XXI sajandi olulisim spordiala kui seda on lendluudpall. Saimme isegi eile tollele mängule kaasa elada. Iga kool pani välja ühe võistkonna – kolm tüdrukut ja kaks poissi. Kuna aga mängusõpru tuleb hoida, laenasid sõbralikud Tartlased ühe neiu Tallinna meeskonnale, et mäng saaks reeglitekohtaselt toimuda. Mängureeglid olid aga järgmised: Igal mängul oli kaks poolaega, mis kestsid kuus minutit. Palli käes hoidev mängija ei tohtinud teha palliga koos rohkem kui kolm sammu. Mängijad pidid ühe käega hoidma jalgevahel luuda ning teise käega palli viskama

vastase väravasse või korvi, kusjuures korv andis 25 ja värav 10 punkti. Lisaks oli mängus Kitu (alias Uku), kes tuli mängu, millal tahtis, trallitas ringi ja tegi, mida soovis. Kitu kinni püüdnud meeskond sai 150 punkti, kuid teda ei tohtinud püüda mujalt kui punaste joontega ääristatud mänguväljakult. Alguses ei saanud võistkonnad vedama, Kitut ei suudetud püüda, vaid keskenduti rohkem palli väravasse saamisele. Just siis, kui mäng oli sisse saanud õige hoo, juhtus ka väike õnnetus. Mänguhoos ju ikka kipub juhtuma, nii viidi Treffneri ajalehe peatoimetaja Kristi külla EMO arstidele.

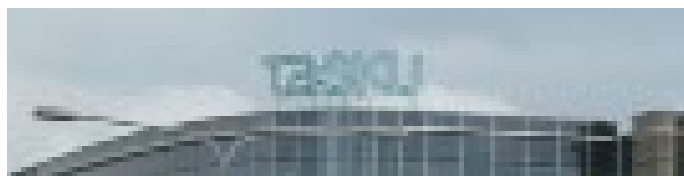
◀ ▲ **Lendluudpall täies hoos:** Suures mängituhinas lendavad mõned võlurid kõrgemale kui teised.

Linnamäng

BOTAANIKAAED

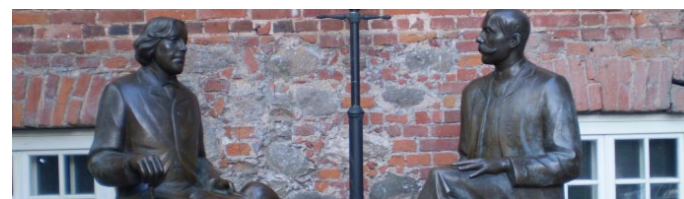
TASKU

HUGO TREFFNERI KUJU

WILDE KOHVIK

INGLISILD TOOMEMÄEL

AURA KESKUS

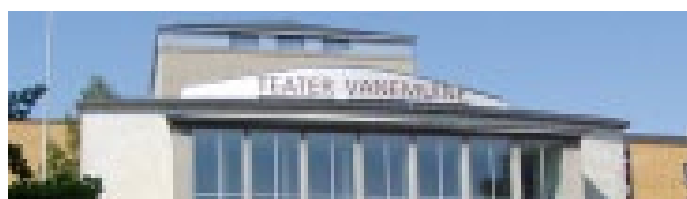
100 000

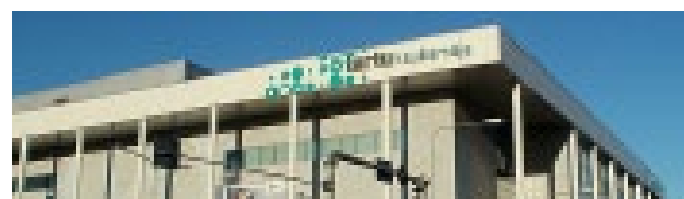
RAEKODA

TEATER VANEMUINE

KAUBAMAJA

Intervjuu sõprusbändiga

TEKST MARGARET KOORD

Rääkige endast, kes Te olete ja kust tulete?

Nimeks on meil Sõprusbänd ning tuleme Eestimaa erinevatest paikadest. Bänd koosneb kolmest liikmest, minust (Ago), Jaanusest ja Merjest. Põhijast veedan Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias, õppides muusikapedagoogiks. Jaanus tudeerib Tartu Heino Elleri Muusikakooli ja Mainori kõrgkoolis. Merje südamesooviks on saada täiskohaga ämmaemandaks ja sinna ta parajasti just türibki.

Kui kaua olete koos teutsenud?

Sellise koosseisuna oleme esimest korda väljas.

Kust tuli idee bänd üldse luua?

Kuna Jaanusele tehti pakkumine, et ta tuleks KoKoKo'le esinema, mõtlesime, et võiks tõesti mingi väikse pundi kokku panna. Oleme juba ammu ajast tuttavad ning koos paljudest üritusest ja laagritest osa võtnud. Kuna

kõik tegelevad aktiivselt muusikaga, just eriti rahvamuusikaga, mis on meile eriti südamelähedane, seega oli see meie kõigi kolme arvates suurepärane idee.

Mis pani Teid sellisele geniaalselt lähedale ideele, et kõigepealt õpetada tantsima õpilasi ning siis liita veel sellele muusika? Nagu ma alguses mainisin, oleme põhimõtteliselt kõik ühe taustaga. Tegelesime aktiivselt tantsimisega, mina (Ago) käisin tantsuklubides ja Jaanus Tiigi Seltsimajas. Kuna mängime kõik ka mingisugust pilli, sündiski selline idee.

Kui ma õigesti aru sain, on Ago ja Jaanus HTG lõpetanud. Oskate Te midagi öelda KoKoKo kohta. Mis laadi see üritus on ja mis on selle eesmärgiks?

KoKoKo ehk Kolme Kooli Kohtumine. Kokku saavad Hugo Treffneri Gümnaasium, Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasium ja

kolmandat ma ei tea. Üritus vist on mõeldud eelkõige humanitaaridele.

Kas jäite enda esitusega rahule? Kuidas publik meeldis?

Esimese esinemise kohta jäime väga rahule. Publik oli super. Tegelikult oli meil poole pikem programm ette mõeldud, kuid rahvas väsis ära, aga mõ-

Publik oli super.

nus oli see, et õpilased lasid ennast vabaks tantsimise ajal, võtsid asja loovalt ning tundsid sellest mõnu.

Kas kavatsete bändiga edasi esineda või jääb see Teie esimeseks ja viimaseks etteasteks?

Kindlasti jätkame harjutamist ja esinemist!

Humanitaarid õhtuses Sigatüüükas

TEKST ANNEMARI SEPP

Õhtul, kui kõhud olid täis söödud, leidis igaüks endale oma nurgakese, kus tegeleda sellega, mis südamele kõige lähedasem. Nii mitmetki pärnakad kui ka hulk treffneriste leidis oma koha mängunurgas, kus kostsid tänapäevased poplood ja klassikud meie oma Ronald Weasley aka Kitu kitarrimängu saatel. Samal ajal käis aulas kõva kingakulutus. Jalad said soojaks nii õpetajad kui ka kõikide koolide õpilased. Muusikaklassis toimus aga 21. Kooli vallutus klaveri taga. Kostis improviseeritud muusikat ja selle taustaks dialoog Faustist ja Janosest. Üldjoontes oli kogu koolimajas näha-kuulda humanitaaridele omast kultuurilembelisust.

Regivärss

Autorid: Ats Tani, Lisete Velt, Karoliina Kull

me olem kolmeksi koolida
kus me kolmi kokku saame
Tartu linna südamesse
kokku saame Treffnerissa
mitmet korda kokku saame
kümmet korda kokku saame
Pärnu päikest tuovad siia
Sütevaka südamed ja
Toompealt teateid tuovad siia
regilauljad Revalast ja
kolmi kooli kokku saidki
Treffnerit teretamaie
Tartu vaim end peidab siia
me olem kolmeski koolida
kus me kolmi kokku saame
Tartu linna südamesse
kokku saime Treffnerissa

JUHENDAJA
Age Salo

KÜLJENDUS
Bruno Saar

FOTOD
Andreas Raukas, Johanna Maria Paulson

TOIMETUS
Kristi Luha, Eliisa Ülevain, Margaret Koord, Annemari Sepp, Karoliina Kull, Lisete Velt, Irena Arslanova

KoKoKo – hea või halb?

Reede on olnud kolme kooli õpilaste jaoks täis emotsioone. Kellele positiivseid, kellele negatiivseid. Gümnasistid on saanud tantsida, laulda, ajusid ragistada ja kooki süüa. Mida arvavad väljaspoolt Tartut tulnud õpilased KoKoKost ning kuidas nad on meelestatud homse suhtes, küsime neilt endilt.

TEKST MARGARET KOORD

	Kirjelda hetke-emotsioone.	Mis on siiaamaani meeldinud, mis mitte?	Mida pead parimaks ürituseks tänasel päeval?
Karolin Kivimäe PSHG	Emotsioonid on laes, kõik on väga super.	Täna on olnud väga super päev, midagi halba küll ei saa öelda.	Minu meelest olid kõik väga toredad üritused, võib-olla tooksin välja lendluupalli võistluse, mis oli lihtsalt super.
Marilyn Koitnurm T2IK	Ei oska oma emotsioone kirjeldada, olen natuke unine.	Vastuvõtt ja tartlaste külalislahkus üllatasid mind väga positiivselt.	Mälumäng oli üks nendest asjadest, mis mulle kohe meelde jäi ning väga meeldis.
Brit Vaga PSHG	Praegu on kõik suurepärane.	Väga positiivne oli see, et palju süüa sai. Meeskonna koostöö oli väga hea ning päevaplaanis ei olnud tühje pause.	Mälumäng meeldis mulle väga.
Ann Kase T2IK	Hetkel on väga mõnus olla. (saab massaaži)	Väga hästi oli kõik organiseeritud, ei ole olnud nõmedaid vahepause.	Minu jaoks kujunes kõige meeldivamaks ürituseks mälumäng.

Karolin Kivimäe

Marilyn Koitnurm

Brit Vaga

Ann Kase

Head teed!